

ילדי חצריך

לא להתרביש לבקש

מרבינו מורינו הרוב שליט'א

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ויקרים

שלום וברכה

אנחני בעצומם של הרים שפסידי ברכלב צועקים: "חצינו מקלט המ עמלך..." ארבעים יום לפני הפורים, לרבנן קצת את הענין העמוק בהננה חמוץות נפרים הקדושים, כי ידוע שלמרות ששלו את הקון, אבל יקמו לא מות, גם היום יש המנים שרצוים לבנות ולבסמיד את ישראל. גם במקומות שהיה אתי הנס של פורים ביהוים אריאן, יושבים שם המנים רשיים, שכל רצונם יום ולילה הוא חילקה להשמיד את ישראל. ומהו זה קד? כי למרות שכנינו שטלו את הקון הרשע, אבל את הקלהה של המ עמלך עוד לא זכינו למכניע למורי. באשר הקלהה הטמאה של המ עמלך' תנבע לנמרי על ידי תפלוינו ובקשתיינו, יפלו כל אובי ישראל באינו תקומה.

ולכו לרבנית הפורים, שהיא תחלה של מפלת המן עמלך, אנו מידי ששה בשעה צעיקים ומתקללים לה' שנכח ברבימים הטע בזמנו מזה למשמיד ולכלות את קלפת המן. אשר היה גם שולט ומיישע עליינו להתנהג במחות רעות ומשחתות כמו המן.

וזונא עם השמיחה עצמה של חזש אדר שפרחים בו בשמי, אל לנו לשכם למקדים זמו מידי יום ולהתפלל להנצל מהמן עמלך. וכמו שאומר רבינו רבי קדוש: (שיחות רביי – כי שדוקא "בשאדים כל היום בשמחה אין בגצל לו ייחד לו שעה ביום, לשבר את לבו ולהשיכם את אשר עט לבבו לפניו לשם יתברך".

א גוטין' שבת
המשגיהם נפטלי ביך.

"בך בטחו אבותינו בטחו ולא בושו" - על ידי הבושה שמתרביש מאותו יתברך איך אני מתרפל במחירות, בחפazon, איך אני בועל את המלים.

עוד עשר דקיות רפואי איתה, יכול להאריך את החיים עד מאה שנים, אבל אחד יש את המחלות שבעולם, שיעמוד בשמונה עשרה ועוד דקיות.

אתה חונן קפיש דקיות, מה יש? בחמש דקות אלה אתה תזכה לחכמה בין ועת, ובעשרה דקיות שברפאננו אתה רפואי את כל החולים שתתפלל עליהם.

"כפי אל מלך רופא נאמענו ורחמו אפה" - כי הוא אל מלך רופא נאמענו ורחמו, הוא רפואי פאאמו, והוא רפואי ברחמו. לרופא ש לק בבית החולים הוא לא רפואי עלייך, הוא רופא את פטף שאומר רבינו רבי קדוש: (שיחות רביי – כי לרופא אוותך. אבל כי הוא כל מלך רופא נאמענו ורחמו.

כל אחד יוכל להתפלל שמונה עשרה לאת לאת, מילא בミלה, אותן באות. אתה חונן, רפואי, ברך עליינו יהי שפע לבכם.

בעין העדשה

מסיבת פורים – תשפ"א

רוזאים ניסים

סיפורו ניסים ויושנות מוכלי ראשון

התינוק שלו אכל תפוח, לפתע הוא התחליל להשתעל שעול נורא שהלך והחמיר.

התחלתי מיד להפוך אותו, לדפק לו על הגב אך ללא הוועיל, המכב החמיר מאוד, קרנוו ל"הצלחה" וכבר עמדו עלשות לילד החינייה.

רק לפני חצי שנה שמעתי על הקהילה ועל היישות שיש ביכולת התורמות לידי הצדיק, פתאום בלחש הגודל נזכרתי מזה, אמרתי אני מבטיח 36 ש"ח לילד הצדיק.

לא עברו שתי דקות וחתיכת-התpora שנחנקה אותו, עפה לו החוצה מהפה.

"ה' יברך, אדון נعلاה", ענתה ציירה ועיניה מלאו דמעות. "שמעתי כי החלטת לעשות טובות ליהודי קוצי. אולם תחא משוכרתך שלמה מן השמים כי הצלטני משידוך המאוש עליל".

"היות ועליך להנשא לאיש, אועיד אני לך את חתנך".

"סלחה נא אדון נعلاה לאמתך הנקלה, דע לך כי בחיר לבני, הוא האיש אותו הוועיד לי אבוי".
"מה שט אוטו בחור?".

"תלמיד אבוי הוא, אשכזוי שמוו".
"טוב אשטדל לעשות הכל למען. קראי לאמד".

דינה נכנסה החדרה.

"אשה טוביה", פנה אליה השר.

משמשעה דינה את צליל הקול, פרצה בצעקה גדרה: "שמיון", קראה, "אתה הוא זה ולא אחר! קול בעלי הוא זה!!!".

השר חלץ את כובע השרוון, ונתקלו פניו של רבינו שמשון אותו מנה המלך לשר של קוצי כתגמול עבור פועלותיו הכבירות.

העט אין אונים הוא לתאר את הנעשה אחר כך. מי מסוגל לשדרט את המיתת הלבבות!

ציירה זכתה להפתעה נוספת, משבחרה את יצחק האשכזוי, כאיש שלילו את השר. מיותר לספר על הפאר ועל ההדר של חתונת יצחק וצירה.

רבי שמשון חי הרבה שנים מאושר בקרבת משפחתו. כאב היה לנינו, מגן לנרדפים וסומך לנענים.

חיים לא ידע לשוט עצה לנפשו משורכו אחיו על פניו. השר חנו מעונש, אולם הפחד והחרפה הפילו את חיים על ערש דווי, ממנה לא קם עוד. רבי שמשון פרנס והגן על אלמנת אחיו ויתומיו.

ציירה נסעה עם בעלה שנתקבש לשבת על כסא הרבנות בוינה. **רבי יצחק אשכזוי נתפרסם כאחד מגודלי ישראל בספריו אוור זרועו.**

השר מקוצי זכר את היהודי מוגדור הענינים ושלח להם אניה טעונה כסף וזהב.

כמובן שלמרות עסקיו המדינה לא הזינה רבי שמשון את למוודו. **ובפירוש התוספות מזכיר הרבה פעמים בשם "השר מקוצי".**

אחריו פטירתו של רבי שמשון לא עברה נסיכותו בירושה לבניו. ממלאי מקום המלך ריכרד לא רחש חיבה ליהודים ולא הורישו את חסדם לבני רבי שמשון. אולם כתר התורה היקר מכתר מלכות, נשרר נחלה לבני השר מקוצי. סוף.

○ **הטולש חתיכת צמר גפן מפקום חבוין, או המפтир (פוחת) חוטים שזרום, חיב מושום פוצע.**

○ **הקוולע שעיר פלוש בגון פאה נברית, מרוי זה תולדת אורג.**

לקבל את העלון במילוי מיידי שבוע או לכל עניין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

השל הילוד

סיפור נהmensים | פרק 32

תקציר: אבנור נכנס לשר של קוצי על ידיעותיו בתלמידו.

"אל תירא", דבר השר רכוות, "ענה בהלכה על שאלותיי. אתה זה אבנור חתנו של בת רבי שמשון מקוצי?".

"אנכי הוא, אדוני".
"האם ידעת כי שמשון צוה להשיא את בתו רך לתלמיד חכם אבנור נעלחה".

"שמעה תגיד לי מה זאת גזירה שווה".
"זאת היא גזירה שאין יודעים מה היא שווה".

השר נתן קולו בצחוק גדול.
"אכן", אמר, "תלמיד חכם גודל אתה, כי יודעת אתה לחבל תחבולות. ובכן הגז לי עוד מה זה בניין אב".

"בנין אב? הרי זה הבניין של אבא. תאמין לי שר הנעלה והחשוב, כי אבי בנה לי בניין גדול ומפואר".

שוב צחק השר. אחר כך קדרו פניו והוא אמר:
"הדיויט, איך העוזת להקרא תלמיד חכם. אכן, ראווי אתה לעונש גדול".

"אדון נעלחה", ענה אבנור נרעד, "אין זו אשמתי, כי העוזתי להוליך שולל; חיים, דוד כלתי, צווה עלי לענות לך ביהירות, מכיוון שאתה לא תדע גمرا".

"מכיוון שכך", ענה השר, "הנני מוכן לסלוח לך. אולם את בתו של שמשון תשא לאשה רק בתנאי אם תסכים לפרש מכל עסיקיך למשך חמיש שנים ולהתמסר רק ללימוד תורה".

"אדון נעלחה, יותר על עסקי ולהתמסר רק ללימוד תורה? לו ידעת מה קשה היה לי ללימוד את התפלה. לא אדוני, נוח לי יותר על כלתי מאשר להסכים להנשא לאבנור העשיר".

"ובכן לך ושלח אליו את אשתו של רבי שמשון ואת בתו".

הדין והחשבון שמסר אבנור בבית חיות לפני האורחים שבאו להשתתף בחתונת הסער את הרוחות; בטול החתונה לא נגע ללביהם, אולם הם תמהו לשמעו כי השר החדש בקי בתלמידו והציג לאבנור שאלות קשות מהבנותו, ואמנים בשbill אלבנור היו קשות מאד.

דינה ובתה הלכו אל הארמון נרגשות מאד. השר צווה להכנס הראשית כל את הבית ועל האם לחכות במסדרון.

"בודאי מצטרעת את ילדי", דבר השר אל הנערה הנצבת לפניו, "כפי לא תוכל לhog את חתונתך ותוთרי על חתנכ' העשיר?".

מלאת הארץ - ה

מלקט משולחן ערוץ ומוגדל הופסקים

ל"ט מלאות שבת

○ **הטולש חתיכת צמר גפן מפקום חבוין, או המפтир (פוחת) חוטים שזרום, חיב מושום פוצע.**

○ **הקוולע שעיר פלוש בגון פאה נברית, מרוי זה תולדת אורג.**

לקבל את העלון במילוי מיידי שבוע או לכל עניין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

כיתה

ת"ת

משפחה

את התשובות אפשר להגish עד יום ד'. הפורטטים נכוна יכנסו להגלה.
ניתן לשלוח תשובה לפקס: 053-317-077 לעוני תשובות בפקס לשאייר מס' טלפון שוכן לחוזר.

פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

האם מטר לטלש חמייה צמך גפן? (ל"ט מלאכות שבת)

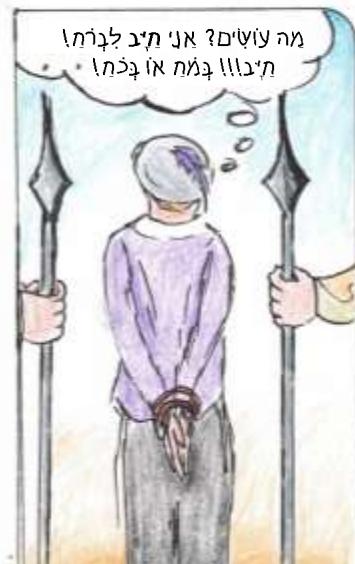
האם מטר להפריד חוטים בעית הארץ? (ל"ט מלאכות שבת)

מדוע הקבוץ היה סכנת נפשות? (לקוטי עזות)

קומייקס מסלול

תקציר: האלן שילח שליח אונשים להעבירה דבר. פון לאן אמר, גללים לעבוד דרכ' אדרנה עזינה.

המשר'בא א"ה

מעומק לבנו שלוחים אנו את ברכינו לחתנים:

נתן יצחקי נ"י ■ נתן שניצר נ"י ■

לרגל הנסם לנעם על תורה ומצוות, יהי רצון שהזכו לעולות מעלה בעבודת ה' ובדרך החסידות, בדרכ' רבנו הקדוש ומוירינו הרב שליט"א.
מחאה: ילדי האדיק.

מזל טוב

ליקוטי עצות

תב

כג. אָרַיד לְהִתְיָא וּלְפֹחֵד מִן הַפְּבוּד, פִּי בְּבוּד הוּא סְפִנָּה גְּדוֹלָה סְפִנּוֹת נְפָשׁוֹת. עַלְפּוֹן פְּשִׁמְגַע אַיזָּה בְּבוּד לְהָאָדָם, אָרַיד לְהָרֶב מֵאַד לְקַבְּלָה בְּרוּאי לְשָׁמוֹ יַתְגַּדֵּל לְבַד. כִּי אַם חָס וְשָׁלוּם, יָגַם בְּהַקְבּוּד חֲרוֹת הַשְׁעָרָה וְלֹא יַקְבּוּל בְּרוּאי יוּכְלַהֲקִיטָּלָק חָס וְשָׁלוּם. עַלְיִדי זָה.

כד. מי ש্רוֹצֶה כִּבְוד הַוָּא שׂוֹטָה.

כח. מי שחשר דעת ביזטר, הוא מקפיד על בזבז ביזטר, כמו הנשים שפקפידיין מאד על בזבוז מלחמת שדעתן קללה וקטנה.

כו. מי שעהג רבענות בכברשות ובתמיימות פראוי, הוא זוכה שעללה לנדהה בסוף ימיו. וכל מה שעהג שפַּחַד לנדלה באוטו הדור, הוא עוללה לנדהה זאת.

כז. אָרִיךְ לְהַרְחֵר מִאָדָם הַתְּמִנוֹת, וּבֶפֶרְט מֵי שִׁישׁ בּוֹ יְרָאֶת שְׁמִים,
שֶׁהָוָה זְרִיקָה כְּשֶׁלֶת הַשְׁטוֹקָקָה יוֹתֵר לְהַתְּמִנוֹת. אֲכָל אָרִיךְ לְהַרְחֵר
מִזְחָה מַלְאָךְ, כִּי עַלְקִי הַתְּמִנוֹת הוּא מִפְסִיד הַשְׁפָעָת הַנְּבוֹאָה,
שְׁהַקְּחָה בָּכָול לְזֹכֶת עַלְקִי הַיְּרָאָה.

**ומילבד כל זה העקר היה מה שחייב
מתפלל עצמו,**

**דָמֵינו מַה שְׁהִיא רָגִיל לְדֹבֶר מִלְבּוֹ לִפְנֵי
הַשְׂטָם יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר־**

שְׁהִיחָה מַתְפֵלָל וּטוֹעֵן לִפְנֵי הַשֵּׁם יְהִיבָּרֶךָ
בְּכָמָה וּבְכָמָה מִינִי טֻעָנוֹת וַתְחִזְפֹּת
וּבְקָשׁוֹת שֶׁאָמַר מַדְעָתוֹ וּמַלְבוֹן פָּנָ"ל,
שִׁיצְפָּהוּ הַשֵּׁם יְהִיבָּרֶךָ לְעֹבְדוֹתָו.

ולמה שצבה. כד שמענו מפיו הקדוש בפרש:

כיבוד אב ואם

ג'ובירות וחלפות על המזווה החשובה

תקציר: מספר ר' חיים זאיד בני יצא בשליחות אימו لكنות מצרכים וכפי הזרתתך אתה הולך ברוגל ולא יוצא עם אופנים.

לאחר מספר דקות הוא חזר עם מעטפה שבתוכה יש 15,000 שקל.
"מצאתי את המעלפה זורקה על הרצפה באמצעות הרוחבו. מה
צריכים לעשות?". מיד אמרתי לו שהי יתרחק זימנו לו עוד מצווה,
שהרי מצווה גוררת מצווה. הוא קיים מצוות כבוד הורים וعصיו
הוא קיבל ליידי עוד מצווה של השבת אבידה. אמרתי לו שינוח
מעט, ישטור את הפנים ויתחיל להכין מודעות. שיתלה אותן
באיזור שבן מצא את הכסף. שיכתוב שהוא מצא
מעטפה עם סכום כסף ונינו לקבלה עם
סימונים

הבן מיהר לעשות את המצויה. ב��שי שטר פנים, מי מדבר על לנוות. הוא הכנין את המודעות וטס ב מהירות לתלות אותם בכל איזור רחוב השומר שליד ביתי בפרדס כז. לאחר זמן לא רב הוא חוזר לבית .

חולפות דקotas ספורות והטלפון שבבטי
מצצלל. על הקו מנהל של מפעל לייצור
ניילון. הוא מספר לי שהכסף שייך לבן שלו –
והוא אבד לו ברחווב פלוני. ביקשתי ממנו סימנים. ברגע שראיתי
שהסימנים מתאימים אמרתני לו שיבוא אליו לבניין ושיקח את
הכסף. עבורות דקotas ספורות והוא אכן הגיע.

קרأتي לבני הקטן. הבאתו לו את המעתפה של הכסף ואמרתי לו:
"קח את המעתפה ותקיים את המצווה בעצמך. אתה מצאת,
אתה תחזר ואתה תרוויח ממצווה". הבן שמע לי. הוא לרך את
המעטפה וירד למיטה כדי להחזיר לאדם את הכסף.

לחשקי טהרה

חפש אפשרויות לתרום לילדיו האדיים

בנקייה קבע פלאס המשגיח בנדרים לידיו אשראי בעברת

טלפון: 052.715.662
טלפון: 02.532.532.4

עד מילוי
27397
על שם

בנק מרכזRAL 17
סניף 621
חשבון 099930

The image features a portrait of an elderly man with a long white beard, wearing a traditional Jewish skullcap (kippah) and a tallit (prayer shawl). He is positioned to the right of a large, stylized Hebrew title. The title consists of four main words: 'רשות' (Roshut), 'ירושל'ם' (Yerushalayim), 'רשות' (Roshut), and 'יודע' (Yodav). Below these words is a signature in Hebrew script. The background is dark.